

Снігурі на калині не знають журби,
Але туга серця огорнула
матерів і дітей, чиї рідні в вогні,
що, мов в пеклі, на фронті бушує.
І не знати, чи очі ще бачать цей світ...
Чи ще душі у них пломеніють...
Чи поглядять голівки маленьких синів,
Що щоденно їх вдома чатують?..

Ігнатенкова Анастасія, 10 клас

